

Sygn. akt I CSK 578/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku R. K. i Z. K.
przy uczestnictwie B. K., K. K. i W. K.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki K. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 21 października 2014 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w L. na rzecz
radcy prawnego A. J.-A. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł
powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem
zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
uczestniczce postępowania w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być, zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestniczka K. K. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia wstępnego Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 października 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga uczestniczki jest oczywiście uzasadniona. Skarżąca polemizuje z ustaleniami Sądu II instancji, nie dostrzegając, że Sąd ten zwrócił uwagę, na konieczność innego wykazywania samoistności posiadania w sytuacji, gdy biegnie ono przeciwko współwłaścicielom nieruchomości i ustalił, że w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy skarżąca nie wykazała, aby władała nieruchomością tylko dla siebie z wyłączeniem innych współwłaścicieli. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie § 15 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 4

pkt 2 w zw. z § 7 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 6, § 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

aw

aj